

XXVI.

Forslag til Lov

om

Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret.(Fremsat i Landstinget den 30. Oktober 1924 af Indenrigsminister *Hauge*).

§ 1.

Ægtebarn, hvis Fader har dansk Indfødsret, erhverver ved Fødselen Indfødsret. Udenfor Ægteskab født Barn, hvis Moder har dansk Indfødsret, erhverver ved Fødselen Indfødsret.

Et Hittebarn, som bliver fundet her i Riget, anses, indtil andet oplyses, som havende Indfødsret.

§ 2.

Fremmed Mand og fremmed ugift Kvinde, som er født her i Riget og vedblivende har haft sit Hjemsted her indtil det fyldte 19. Aar, erhverver derved Indfødsret.

Dette gælder dog ikke, hvis vedkommende i Løbet af det sidste Aar for Overørigheden (i København Magistraten) har afgivet skriftlig Erklæring om ikke at ville erhverve dansk Indfødsret og ved fyldestgørende Attest har godtgjort at have Statsborgerret i et andet Land. Saadan Erklæring kan dog ikke afgives med Virkning, saafremt den paagældendes Fader — eller naar Talen er om en udenfor Ægteskab født Person, den paagældendes Moder — selv paa denne Maade har gjort sin fremmede Statsborgerret gældende.

Den af en Mand i Medfør af nærværende Paragraf erhvervede Indfødsret tilkommer ogsaa hans Hustru og ægte Børn. Børn udenfor Ægteskab følger paa samme Maade Moderen.

§ 3.

Fremmed Kvinde, som gifter sig med en Mand, der har dansk Indfødsret, erhverver ved Ægteskabet Indfødsret.

Har Ægtefællerne Børn sammen før Ægteskabet, erhverver ogsaa disse Børn dansk Indfødsret, forsaavidt de er ugifte og under 18 Aar.

§ 4.

Dansk Indfødsret kan ogsaa erhverves ved Naturalisation i Henhold til § 50 i Grundloven af 5. Juni 1915 med Ændringer af 10. September 1920.